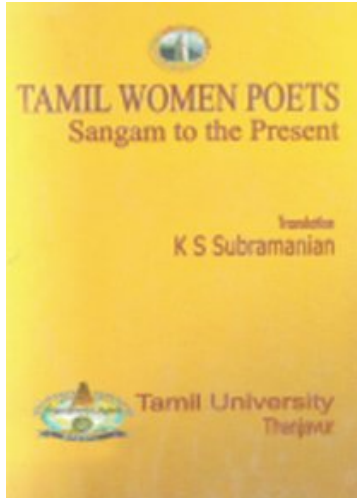


•Written by - வனங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 19 •November•, 2011 19:03• - •Last Updated•

••Saturday•, 19 •November•, 2011 19:28•



சில ஆச்சரியகரமான நிகழ்வுகள் இன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் கட்ட
நிகழ்ந்துவிடுகின்றனதான். இவையெல்லாம் நாமறிந்த தர்க்கத்தின் வட்டத்திற்குள்
அகப்பட்டு விடுவதில்லை. சங்க காலத்திலிருந்து இன்றைய உமா மகேஸ்வரி வரை,, ஒரு
வளை இவர்களில் மிக இளம் வயதினராக லீனா மணிமகேலையைஓ அல்லது
அ.வண்ணிலாவஓ இருக்கக் கூடும். ஆக கிட்டத்தட்ட இரண்டாயிரம் வருட நீட்சியில்
தமிழ் கவிதைக்கு பெண்கவிஞர்களின் பங்களிப்பை நம் முன் வைத்துள்ளார் கே.எஸ்
சுப்ரமணியன். கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே அவர் என்னையென மிகவும் ஆச்சரியப்படுத்தி
வருகிறார். பத்து வருடங்களாகக் குமுன் நான் சென்னையிலிருந்ததும் எனக்கு
அறிமுகமானவர். அதற்கு முன் இருபது வருடகாலமாக மணிலாவில் ஆசிய வளர்ச்சி
வங்கியின் இயக்குனராக பணியாற்றியவர். அவர் இங்கு வந்ததும் ஐம்பது
வருடங்களாகக் குமலோக தில்லியில் இருந்த, இங்குள்ளவர்களே மறந்திருந்த, யாரென்று
தெரிந்து கொள்ள விரும்பாத என்கை வழிமறித்து சினகேம் கொள்வார் என்ற எதிர்பாராத
ஆச்சரியம்.

ஜெயகாந்தன் எழுத்துக்களில் அதீத ஈடுபாடு கொண்டவர். நிறைய ஜெயகாந்தனின்
எழுத்துக்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். அது மட்டுமல்லாமல் நிறைய
தற்கால எழுத்துக்களைப் படித்து வருகிறார் என்றும் தெரிந்தது. அதெல்லாம் சரி.
ஆனால், இவ்வளவு நீண்ட காலம் தமிழ் நாட்டுக்கும் இந்தியாவுக்கும் வளையே
இருந்தவருக்கு வேறு துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றவருக்கு தமிழிலும்
இலக்கியத்திலும் இவ்வளவு ஈடுபாடு இருப்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தையே தந்தது.
படிப்போடு நில்லாது தான் ரசித்தவற்றைப் பற்றியும் நிறைய எழுதிவருகிறார்.

•Written by - வங்கட சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 19 •November• 2011 19:03• - •Last Updated•

••Saturday•, 19 •November• 2011 19:28•

இதனை சூப்பிரமணியன் எவ்வளவு எளிதாக, அழகாக ஆங்கிலத்தில் தந்திருக்கிறார் !

Do I butt them? Do I toss them?
Spurred by some impulse
Do I shout hoarse
I am at a loss
The prancing breeze
Torments me to no end
Townfolk in slumber buried
Blissfully oblivious
Of my agony of suppressed libido
What to do I know not.

Prancing breeze என்ற சொற்றொடர் மிக அழகாக வந்திருப்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதே சமயம் libido என்ற சொல்லைத் தவிர்த்து desire அல்லது longing என்று சொல்லியிருக்கலாமோ, What to do I know not க்குப் பதில் what do I do I know not என்று சொல்லியிருக்கலாமே என்றும் தோன்றுகிறது. ஆனால் இதெல்லாம் கட்டிய வீட்டுக்குப் பழுது சொல்லும் காரியம்தான். மூதலில் சூப்பிரமணியம் செய்துள்ள அளவாக்கு நான் என்ன, எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் மற்றவர்கள் யாரும் செய்திருக்கிறார்களா என்பது சந்தேகம் தான். இதிலும் நான் மிகவும் மதிக்கும் டாக்டர் பி.ஆர். சூப்பிரமணியம் வறே இம் மொழிப் பெர்ப்புகளைப் பார்வையிட்டிருக்கிறார்.

நற்றிணை, குறுந்தொகை, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு,, அகநானூறு, பொருநராற்றுப் படை என தனத்தேவாக்கு அவர்பார்வையினைப் பரவலாகத் தான் சூப்பிரமணியம் வீசிய வலை இருந்திருக்கிறது. ஆனால் ஒரு சந்தேகம் இப்பாடல்கள் எழுந்த வாழ்க்கைச் சமூகம், அக்காலத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை சார்ந்திருந்த அறமும் மதிப்புகளும், இதுபற்றிய தகவல் இல்லாது இக்கவிதைகள் இந்தியாவாக்கு வளையே உள்ள அன்னியரால் புரிந்து கொள்ளப் படமா என்பது தெரியவில்லை எனவே இதுபற்றிய வரலாற்றறிவோடு இக்கவிதைகளை அணுகுபவர்களுக்கு கட்டிய ரசனை தரும் என்று நினைக்கிறேன். இது எவ்விதத்திலும் சூப்பிரமணியத்தின் மொழிபெர்ப்புகள் தரும் அனுபவத்தை குறைத்து மதிப்பிட்டு விடமுடியாது.

அகநானூறிலிருந்து ஒரு சில வரிகள் மாத் திரம். எவ்வளவு கஷ்டமான பகுதியையும் எவ்வளவு தெளிவாக இன்றைய வாசகனுக்கு எளிதில் கிடைக்கச் செய்துவிடுகிறார்! சங்க காலத் தமிழ்ப் பாட்டை இன்றைய ஆங்கிலத்தில் கொண்டு வருவதில் எவ்வளவு சிரமங்கள் இருந்திருக்கும் என்பதை எளிதில் கிடைத்த ஒன்றிலிருந்து நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

•Written by - வங்கட் சாமிநாதன் -•

••Saturday•, 19 •November• 2011 19:03• - •Last Updated•

••Saturday•, 19 •November• 2011 19:28•

இன்னும் ஓரே ஒன்று. உமா மகேஸ்வரியின் தனிமையையும் வறும்மையையும் காட்சிப் படுத்துத் தும் ஒரு கவிதை. ஆரம்பப் பத்தி மாத் திரம்

வெளிவாசல் வழியே
சலித்த மதியம்
சாக் கடனை நீ ர்ருந்தும் க்ருவி
உதிர்கிற மனெம்மையும்
உடபடாக் கடின்மும்
விசித்திரமாய் முடனெத் த மெளனம்

The noon
Filtered through the front door
A sparrow drinking gutter water
A silence
A strange weave of
Softly enveloping tenderness
And unrelenting hardness.

• பபோதிய பரிச்சயம் தந்துவிட்டனே என்று நினகைக்கிறனே. தமிழ்த் துறகைக்கே, தமிழ்க் கவிதைக்கே தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்களிடமிருந்து இத்தகைய ஒரு முயற்சி வரும் என்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அவர்கள் வண்டிச் சுவடை ஓட்டியதே தம் பயணத்தையே கொண்டு தடம் முடியும் இடத்தில் முடித்துக் கொள்பவர்கள். தமிழ்ப்புதிய தடத்தில் இட்டுச்சென்றவர்கள் அனகேமாக தமிழ் துறை சாராதவர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். வக்கீலுக்குப் படித்த வயாபுரிப் பிள்ளையும் ரசிக மணியும் சட்டனை நினவாக்கு வருகிறார்கள்.. ஒரு சமயம் ஐம்பதுகளின் இறுதியில் ஒரு கட்டத்தில் ரா.பி.சதேவ் பிள்ளையும் இருந்தார். விஞ்ஞானி கே.எஸ் கிருஷ்ணனும் இருந்தார். ஒரு ஓய்வு பெற்ற ஐ.பி. அதிகாரியும் இருந்தார். பெயர் மறந்து விட்டது. ரா.பி. சதேவ் பிள்ளையிடமிருந்து புதிதாகப் பெற எனக்கு ஏதும் கிடகை கவில்லை. ஆனால் கே.எஸ் கிருஷ்ணன் தான் ஆதாரத்தமாக தான் படித்துப் புரிந்து கொண்ட திருக்குறளைப் பற்றிப் பேசியது ஒரு புதிய பார்வையாகவும் அனுபவமுமாக இருந்தது.

கம்பன் ராமகாதையைத் தொடங்குமுன் “ஆசை பற்றி அறையலுற்றனே” என்று சொல்லித் தான் தொடங்குகிறான். ஆசை பற்றி செயல்படும் எதுவும் சிறப்புடன் இருக்கும். மற்றதெல்லாம் தான் நமக்குத் தெரியுமே.

